

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **A. L.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej,

w dniu 26 września 2023 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 18 października 2022 r., sygn. akt II AKa 127/22,,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łomży

z dnia 24 maja 2022 r., sygn. akt II K 9/22

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Łomży wyrokiem z dnia 24 maja 2022 r., sygn. akt II K 9/22, uznał A. L. za winnego popełnienia przestępstwa kwalifikowanego z art. 197 § 3 pkt 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., za co finalnie Sąd wymierzył mu karę łączną 8 lat pozbawienia wolności. Wyrok został zaskarżony apelacją, wniesioną na korzyść przez obrońcę oskarżonego. Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 18 października 2022 r. utrzymał zaskarżony wyrok w mocy. Wyrok nie został zaskarżony kasacją.

Dnia 27 stycznia 2023 r. do Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wpłynęło pismo skazanego, datowane na 24 stycznia 2023 r., które ze względu na swoją

treść potraktowane zostało jako wniosek o wznowienie postępowania w sprawie i zgodnie z właściwością przekazane Sądowi Najwyższemu.

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2023 r., sygn. akt. IV KO 22/23, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku, wobec jego oczywistej bezzasadności, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone zażaleniem, wniesionym osobiście przez skazanego, który domagał się jego uchylenia.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 18 lipca 2023 r., sygn. akt IV IV KZ 19/23, uchylił zaskarżone postanowienie, ze względu na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., nie wdając się zatem w merytoryczną ocenę zaskarżonego postanowienia. Do uchylenia postanowienia doszło ze względu na brak należytej obsady Sądu.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie proceduje zatem ponownie wniosek o wznowienie, datowany na 24 stycznia 2023 r., a wniesiony przez skazanego do Sądu Apelacyjnego w Białymstoku. Mając na względzie podniesione w nim argumenty Sąd Najwyższy postanowił uznać go za oczywiście bezzasadny i odmówić jego przyjęcia, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. Wnioskujący nie wskazał w istocie żadnych okoliczności, świadczących o wystąpieniu przesłanek wznowienia z art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. W ocenie Sądu Najwyższego nie zachodzą także podstawy do wznowienia postępowania z urzędu, na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

Uzasadniając swoje żądanie wnioskodawca podniósł dwie kwestie. Po pierwsze, że padł ofiarą fałszywego oskarżenia ze strony córki, która motywowana chęcią zemsty pomówiła go o popełnienie przypisanych przestępstw. Po drugie, że do skazania doszło, ponieważ nieświadomie podpisał w prokuraturze dokumenty, mające świadczyć o jego skazaniu. Żądana z powyższych okoliczności nie została chociażby uprawdopodobniona.

Wnioskodawca wskazał, że do jego skazania doszło w wyniku pomówienia przez córkę. Nie przywołał jednak wyroku skazującego rzekomą pomawiającą, który, potwierdzając taką wersję wydarzeń, co jest warunkiem koniecznym wznowienia postępowania. Nie wskazał też na żadne inne dowody, które świadczyłyby za prawdziwością jego twierdzeń.

Nieskuteczny musiał okazać się także drugi z argumentów, przemawiający w ocenie wnioskodawcy za wznowieniem postępowania. Twierdzenie o złożeniu podpisu pod bliżej nieokreślonymi dokumentami, sporządzanymi jeszcze na etapie prokuratorskim w sytuacji, gdy oskarżony korzystał z pomocy obrońcy, nie wskazuje na istnienie podstawy wznowienia postępowania. Gdyby nawet spojrzeć na tę kwestię inaczej, zgodnie z twierdzeniem skazanego, to nie sposób byłoby uznać, że nie miał on świadomości wystąpienia rzeczony okoliczności na wcześniejszym etapie. Dokumenty takie musiały znajdować się w aktach sprawy i być przedmiotem analizy w toku procesu – jeśli miały kluczowe znaczenie.

Sąd Najwyższy po raz kolejny podkreśla, że instytucja wznowienia postępowania nie ma na celu ponownej weryfikacji ustaleń faktycznych, niekorzystnych dla wnioskodawcy. Subiektywne przekonanie o niesłuszności skazania nie jest wystarczającą przesłanką wzruszenia prawomocnego wyroku w trybie wznowienia postępowania.

Zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k. Sąd Najwyższy odmawia przyjęcia wniosku wznowienie, gdy z wniosku w sposób oczywisty wynika brak podstaw do wznowienia postępowania sądowego. Sytuacja taka miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Mając na względzie powyższe okoliczności, należało orzec, jak na wstępie.

D.Z.

[ms]